

เฉลิมพล โลหะมาศย์ 2551: คณตรีประจำกองพิธีกรรมรำเพิมอัญของหมู่บ้านบางกระดี่ แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คณตรีชาติพันธุ์วิทยา) สาขาวิชา คณตรีชาติพันธุ์วิทยา ภาควิชาศิลปนิเทศ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรพิพย์ เมืองจะบก, วท.ด. 253 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อทราบประวัติความเป็นมาของพิธีกรรมรำเพิมอัญของหมู่บ้านบางกระดี่ ศึกษาเคราะห์คุณลักษณะของคณตรีและความสัมพันธ์ของคณตรีกับขั้นตอนในพิธีกรรม ศึกษานบทนาท ของพิธีรำเพิมอัญในชุมชนรวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในชุมชนที่ส่งผลต่อพิธีกรรม โดยใช้ระเบียบ วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้นำนักศึกษาในภาคสนามเป็นสำคัญ สรุปผลในเชิงวิเคราะห์และบรรณาไห้รายละเอียด

พิธีกรรมรำเพิมอัญเป็นการถวายเครื่องเซ่นต่อบรพนuruนพร้อมทั้งการร่ายรำ จากความคล้ายคลึงใน ขั้นตอนในพิธีรำเพิร์ะหว่างในประเทศไทยกับในรัฐอัญประเทศม่าทำให้สันนิษฐานได้ว่ารำเพิร์ะในประเทศไทย ได้เข้ามาพร้อมกับชาวอัญที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย พิธีรำเพิร์ะจัดขึ้นเนื่องจากมีการกระทำพิดกูญข้อ ห้าม ชาวอัญเรียกว่า “ผิดผี” หรือมีการบันบานسانกล่าวยักษันบรรพนuru

ในพิธีรำเพิมอัญมีการใช้วงปีพาทย์มอญบรรเลงประจำกองในพิธีกรรม ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ เลือกศึกษาคณตรีประจำกองพิธีรำเพิมของวงปีพาทย์คณะผู้ใหญ่บุญธรรมจะมีอยู่ทั้งสิ้น 24 เพลง การบรรเลงเพลงในพิธีกรรมจะมี ความสัมพันธ์กับขั้นตอนที่กำลังประจำกองในพิธี ในด้านคุณลักษณะทางคณตรี ผู้วิจัยได้เลือกศึกษานบทเพลงที่มี การบรรเลงบ่อยที่สุดในพิธีรำเพิร์ะจำนวน 5 เพลง โดยศึกษาทำนองส้องมอญวงใหญ่ พบว่าทั้ง 5 เพลงมีการใช้กลุ่ม เสียงอยู่เพียง 2 กลุ่มเสียงคือ C D E G A และ G A B D E ซึ่งกลุ่มเสียงที่ใช้มากที่สุดคือกลุ่มเสียง C D E G A ซึ่ง การใช้กลุ่มเสียงร่วมกันส่งผลให้การบรรเลงเพลงต่อ กันในพิธีกรรมเป็นไปอย่างราบรื่น เพลงที่มีการใช้กลุ่ม เสียงทั้ง 2 กลุ่มนี้อยู่ 3 เพลงคือเพลงอะบะคาน (ထွေးခါန်) เพลงเหล่อะนะชာ (လျှေ့ဒုက်တွေးဆု) และเพลง เหล่่ะໂကရ (လျှေ့လျှော်) ส่วนเพลงที่มีการใช้กลุ่มเสียง C D E G A เพียงกลุ่มเดียวมีอยู่ 2 เพลงคือเพลง เหล่่ะဇော (လျှေ့ဇြောင်) และเพลงเหล่่ะကြံ (လျှေ့ကြံ)

พิธีรำเพิร์ะได้ส่งผ่านความเชื่อ ก្ស ข้อห้ามต่าง ๆ นับเป็นภูมิปัญญาในการสั่งสอนลูกหลานของบรรพนuru ชาวมอญสู่กันรุ่นหลัง สังคมที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบันส่งผลต่อวิถีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่โดยรวมของ ชาวบ้านบางกระดี่ ทำให้ปัจจุบันสามารถพูดพิธีรำเพิร์ะได้หนอยลงในสังคมชาวมอญหมู่บ้านบางกระดี่

Chaloempol Lohamart 2008: The Music for the Mon Ghost Dance of the Bangkadie Village, Smaedam Sub-district, Bang Khun Thian District, Bangkok. Master of Arts (Ethnomusicology), Major Field: Ethnomusicology, Department of Communication Art Thesis Advisor: Assistant Professor Porntip Yenjabok, Ph.D. 253 pages.

This research aims to know the history of Mon ghost dance in Bangkadie Village and to analyze the music trait and relation of music to the Mon ghost dance ritual, to study the part of the ritual in the community including the impact of change in community to the ritual. Using the qualitative approach which emphasizes on field study, analytic conclusion and describing the details.

The Mon ghost dance is a dedication of offering to their ancestors together with the dance. From the similarity to the ghost dance between Thailand and Mon State in Myanmar, we can assume that the ghost dance in Thailand came with Mon refugee who took refuge to Thailand. The ghost dance ritual will be held because of violation to the rule which is called "Phidphee" or swear to their ancestors.

The dance uses Piphat Mon ensemble to play along the ritual. In this research the researcher chose to study only the music of ghost dance ritual of the Phooyai Boontham Piphat ensemble. The result showed that there are 24 main themes all together in the ghost dance of the Phooyai Boontham Piphat ensemble. Playing music along the ritual will relate to the part in which they are making. In the music trait, the researcher chose to study the five most repeated songs. By study the melody of the Khong Mon wong yai, found that all the five songs used only two modes which are C D E G A and G A B D E, but the most used mode is the mode C D E G A. The use of mixed mode made the music playing along the ritual tranquilly. There are three songs which use all two modes are Abakan (အာာက်), Le Anachuk (လောင်ခန်းခုံ) and Le Kro (လောင်ကြွာဂါး), but only two songs use the mode C D E G A, they are Le Sang (လောင်ဆံ့) and Le Krub (လောင်ကြူး).

The ghost dance ritual has passed the belief, rule and forbidden, which are wisdoms to teach the Mon descendants. In the changing society like the present has affected the way of life and lifestyle of the Bangkadie villagers so now we can find less Mon ghost dance in the Bangkadie Mon village.